

**Četnická stanice Kout na Šumavě
1934–1945**

Inventář

EL NAD č.: 1939
AP č.:481

Mgr. Radka Kinkorová

Horšovský Týn 2018

Obsah

Úvod:

I. Vývoj původce archiválií.....	3
II. Vývoj a dějiny archivního fondu.....	5
III. Archivní charakteristika archivního fondu.....	6
IV. Stručný rozbor obsahu archivního fondu	6
V. Záznam o uspořádání archivního fondu a sestavení archivní pomůcky.....	6
Seznam použitých pramenů a literatury.....	7

Příloha

Seznam použitých zkratk	8
-------------------------------	---

Inventární seznam.....	9
-------------------------------	----------

I. Vývoj původce archiválií

Původcem archiválií je Četnická stanice Kout na Šumavě (1921–1945), variantní název Gendarmerieposten Kauth, sídlo se prozatím nepodařilo zjistit.

Četnictvo čili žandarmerie bylo na území celé habsburské monarchie,¹ a tedy i českých zemí, rozšířeno císařským nařízením č. 272 z 8. června 1849 a jeho zřízení konkretizovalo nařízení ministra vnitra č. 19 z 18. ledna 1850. To definovalo četnictvo jako vojensky organizovaný strážný sbor uskupený v četnických plucích určený k udržování veřejné bezpečnosti, klidu a pořádku.

Nejnižším článkem v organizační struktuře četnictva byly četnické stanice. Jejich služební okrsky zahrnovaly zpravidla čtyři až pět obcí a neměly přesáhnout obvod politického nebo soudního okresu, výjimky povolovalo ministerstvo. Zpočátku se četnické stanice soustřeďovaly přednostně do sídel okresních soudů.

Po změnách, které přinesl v roce 1860 Říjnový diplom, zůstalo četnictvo i nadále vojensky organizovaným bezpečnostním sborem, byť s nižším celkovým početním stavem a jinou vnitřní organizací. Po vojenské a disciplinární stránce četnictvo podléhalo ministerstvu války a ve služebních a ekonomických záležitostech ministerstvu vnitra. Četnické stanice měly být napříště zřizovány jen v sídlech okresních úřadů, ale ne ve městech, v nichž působila policie. K další reorganizaci četnictva došlo počátkem roku 1866, kdy byly zrušeny četnické pluky a místo nich vzniklo patnáct zemských četnických velitelství. V témže roce bylo c. k. četnictvo vyňato z pravomoci ministerstva války a podřízeno nově zřízenému ministerstvu pro zemskou obranu a veřejnou bezpečnost, v roce 1870 však byla agenda veřejné bezpečnosti ministerstvu odňata a přidělena ministerstvu vnitra.² V letech 1872–1873 bylo u četnických velitelství zrušeno dělení na křídla a čety a byla zřízena oddělení, v jejichž čele stál důstojník. Zákon z roku 1876 vyjmul četnictvo úplně ze svazku armády a v záležitostech výkonu bezpečnostní služby jej podřídil okresním hejtmanstvím, součinnost při výkonu úřední moci vyžadovaly ovšem zejména okresní soudy. Obvod několika politických okresů spravovalo velitelství četnického oddělení (okres Domažlice náležel pod velitelství četnického oddělení rozlehlého plzeňského obvodu č. 5), jemuž podléhala jednotlivá okresní četnická velitelství v sídlech okresních hejtmanství v čele s okresním strážmistrem a těm byly podřízeny jednotlivé četnické stanice vedené závodčím, případně strážmistrem.

V roce 1891 byl zřízen 16. četnický obvod v Klatovech, k němuž nově náležely politické okresy Domažlice, Horšovský Týn, Klatovy, Sušice a Tachov.³

V roce 1895 byl vydán nový zákon č. 1/1895 ř. z., o četnictvu, jenž mj. stanovil, že v případě války sice může být četnictvo pověřováno zvláštními vojenskými úkoly, avšak primárně si zachová všeobecné bezpečnostní určení.⁴ I nadále bylo četnictvo definováno jako vojenský strážný sbor zřízený za účelem zachování veřejného pořádku a bezpečnosti. Tento zákon o četnictvu platil v rámci recepční normy pouze s drobnými úpravami i po vzniku Československé republiky. S ustavováním bezpečnostního systému nového státu byl spojen spor o pojetí četnictva jako složky armády. Nakonec četnictvo zůstalo v gesci ministerstva

¹ Před rokem 1850 existoval četnický pluk v Lombardii a Uhrách. Viz MACEK, Pavel – UHLÍŘ, Lubomír. *Dějiny policie a četnictva I. : habsburská monarchie (1526–1918)*. Praha : Themis, 1997, s. 64.

² JANÁK, Jan – HLEDÍKOVÁ, Zdeňka – DOBEŠ, Jan. *Dějiny správy v českých zemích od počátku státu po současnost*. Praha : Nakladatelství Lidové noviny, 2005, s. 282.

³ *Posel od Čerchova*, 1891, roč. 20, č. 44 (31. 10.) nestr.. Reorganizací byly dosavadní obvody velitelství četnických oddělení zmenšeny. Klatovský obvod, jehož velením byl pověřen nadporučík Brůha, se utvořil z částí plzeňského, píseckého a chebského oddělení.

⁴ MÁLEK, Jan. *Vývoj, historie a činnost četnictva v Československu v letech 1918–1945 na příkladu Četnické stanice Zlín a Okresního četnického velitelství Zlín* [tiskem nepublikovaná diplomová práce]. Olomouc : Právnická fakulta Univerzity Palackého, 2014, s. 11, dostupné z http://theses.cz/id/7cvqsy/Malek_DP.pdf, 11. 7. 2017.

vnitru. Záležitosti četnictva byly následně nově upraveny zákonem č. 299/1920 Sb. z. a n., o četnictvu, a jeho prováděcími předpisy. Četnictvo zůstalo vojensky organizovaným strážným sborem a zároveň orgánem politické státní správy podřízeným ministerstvu vnitra a organizačně přizpůsobeným civilní teritoriální organizaci. Četnický sbor byl určen k tomu, aby podle stávajících zákonných předpisů a podle nařízení příslušných státních úřadů udržoval na celém území Československé republiky veřejný pořádek a veřejnou bezpečnost. Kromě toho četnictvo plnilo v bezpečnostním systému první republiky roli prvotního vyšetřovatele trestných činů spáchaných v obvodu příslušné četnické stanice a existovalo vedle státní policie⁵ a obecní policie.⁶

Dne 13. září 1907 zažádal majitel koutsko-trhanovského velkostatku Filip Stadion-Thannhausen o zřízení četnické stanice v Koutě na Šumavě a sám nabídl plně zajištěné ubytování pro četníky v domě u panské cihelny. Počet obyvatel v obci dosáhl výše 1200, dvě třetiny obyvatelstva tvořili dělníci zaměstnaní ve kdyňských textilních továrnách, z nichž někteří byli poměrně radikálního smýšlení. Svůj požadavek Stadion dále zdůvodňoval především tím, že se krádeže v obci a okolí a lesní krádeže staly běžnými i za bílého dne. Tehdy ještě neuspěl a neuspělo ani domažlické okresní hejtmanství, jehož požadavek na zřízení koutské četnické stanice místodržitelství odmítlo ještě 1. února 1910. Nedostatečný skutečný i systemizovaný stav četníků naštěstí záhy řešil výnos ministerstva vnitra ze 7. září 1910, jímž se zvyšoval počet mužů v rámci zemského četnického komanda č. 2 a díky němuž se zdálo být zřízení četnické stanice v Koutě na dosah, ovšem záhy bylo opětovně odsunuto. Koutští znovu usilovali o vznik četnického stanoviště společně se Staněticemi na podzim 1918. Korespondence ze září 1918 prozrazuje, že zatímco ve Staněticích se vznik stanice již chystá, Koutští nemají zatím četnickou stanici v obci očekávat. Věc se stala ještě složitější, když po úvaze, že ubytování pro četníky se podařilo obstarat právě pouze v Koutě na Šumavě, byla stanětická četnická stanice prozatím přeložena právě do Kouta na Šumavě. Její obvod od 1. listopadu 1918 tvořily lokality: Kout, Rýzmbek, Oprechtice s Úlíkovem, Stanětice, Zahorany a Radonice, příslušné do soudního okresu Kdyně, a Spáňov se Soustovem a Mrákov s Klíčovem ze soudního okresu Domažlice.⁷

Četnická stanice Stanětice byla po několika letech, v nichž sídlila v Koutě na Šumavě, přestěhována, neboť v Koutě na Šumavě byla k 1. červenci 1921 zřízena nová četnická stanice obsazená třemi četníky. Do jejího územního obvodu byly přiděleny obce Kout, Starec, Brůdek a Studánky se všemi osadami a samotami. Osada Štefle náležející k obci Lhota byla nově přidělena do územní působnosti četnické stanice Pocinovice. Již na přelomu července a srpna téhož roku žádali starostové obcí Brůdek a Studánky, aby obě obce nadále náležely do gesce četnické stanice ve Všerubech. Avšak Zemská správa politická v Praze trvala na jejich podřízení četnické stanici v Koutě na Šumavě, neboť ta byla zřízena rovněž z toho důvodu, aby se jejím zřízením ulehčilo četnické stanici ve Všerubech.⁸

Poslední zákonnou úpravu činnosti četnictva v první republice přinesla novela zákona č. 299/1920 Sb. z. a n., o četnictvu (zákon č. 28/1928 Sb. z. a n., jímž se doplňují a mění zákony o četnictvu a o sborech stráže bezpečnosti). Ta zejména upřesňovala okolnosti použití střelných zbraní četníky i pro zásahy v semknutém útvaru, upravovala podmínky jejich ženitby, služební platy a ubytování.

---

⁵ Státní policie měla celostátní působnost. Podle zákona č. 165/1920 Sb. z. a n., o zřizování nových státních policejních úřadů, mohla vláda se souhlasem obce zřizovat státní policejní úřady, které měly převzít dosavadní působnost obecní v oboru policie bezpečnostní, mravnostní a čelední a dosavadní působnost okresní správy politické v záležitostech policejní správy.

⁶ Zřízení vlastní obecní policie patřilo výhradně do obecní kompetence.

⁷ Státní okresní archiv Domažlice se sídlem v Horšovském Týně (dále jen SOkA Domažlice), fond *Okresní úřad Domažlice I*, karton č. 62, inv. č. 500, sign. 8/11, *četnictvo*, 1905–1924.

⁸ Tamtéž.

V čele četnické stanice stál její velitel většinou v hodnosti vrchního strážmistra, příp. v nižší hodnosti, vždy ale definitivní četník, který se musel dobře obeznámit s poměry ve svěřeném obvodu. Předpokládalo se, že kromě dokonalé znalosti terénu bude povšechně informován o zaměstnání obyvatel, zdejších zvycích a v neposlední řadě bylo třeba mít povědomí o obyvatelích, kteří svojí nepřizpůsobivostí ohrožovali veřejnou bezpečnost. Organizování služby spočívalo ve stanovení náplně obchůzek, jmenování hlídek a určení doby trvání služby. Velitel mj. kontroloval četníky, zda jsou správně vystrojeni a ozbrojeni podle předpisů a zda nahlízejí do všech předpisů a pátracích oběžníků, které na stanici došly.

V roce 1939 měla zdejší stanice s obvodem Kout na Šumavě a Oprechtice systemizováno dokonce šest míst četníků. Tento stav mužů zde zůstal i po skončení druhé světové války (stav k 12. červnu 1945).

V období Protektorátu Čechy a Morava zůstaly bezpečnostní složky v kompetenci protektorátní vlády, byť říšskoněmecká vláda ovlivňovala organizaci četnictva. Kromě bývalých československých bezpečnostních složek začaly na území Protektorátu působit složky německých bezpečnostních sborů a dosavadní československý bezpečnostní aparát se postupně přizpůsoboval německému vzoru, a to i v rozdělení na uniformovanou a neuniformovanou policii. Četnictvo bylo zařazeno do kategorie protektorátní uniformované policie, kterou řídil velitel německé pořádkové policie. V roce 1944 došlo ke sloučení četnictva, státní policie a obecní policie do protektorátní policie.

Již před koncem války doporučil ministr vnitra Košické vlády ve svém návrhu ze 17. dubna 1945 zrušení četnictva. K tomu došlo v souvislosti s výnosem ministerstva vnitra z 30. června 1945, jenž ustanovil vznik Sboru národní bezpečnosti (SNB) jako jednotného vojensky organizovaného strážného sboru. Až do vydání zákona č. 149/1947 Sb., o národní bezpečnosti, sbor pro výkon své služby prozatím používal předpisů platných před 30. zářím 1938, pokud neodporovaly výnosu ministra vnitra a programovým zásadám vlády. Do Sboru národní bezpečnosti byli zařazeni mj. příslušníci dosavadního bezpečnostního sboru, tj. četnictva (po prověření). V činnosti četnické stanice v Koutě na Šumavě spočívající v udržování veřejné bezpečnosti pokračovala v poválečné době stanice SNB Kout na Šumavě.

II. Vývoj a dějiny archivního fondu

Archiválie pocházející z činnosti koutské četnické stanice byly do Státního okresního archivu Domažlice se sídlem v Horšovském Týně delimitovány z archivního souboru Fondy Veřejné bezpečnosti z bývalého kraje Plzeň (EL NAD 10133), jenž byl dosud v péči I. oddělení SOA v Plzni, a to protokolem o přemístění (delimitaci) archiválií ze dne 25. října 2016 čj. SOAP/010-0839/2016. Podle přílohy k tomuto protokolu oblastní archiv delimitoval 21 podacích protokolů a 6 indexů pocházejících z činnosti četnické stanice Kout na Šumavě. Při vymezování jednotlivých archivních fondů v SOkA Domažlice však byly některé archiválie přiřazeny k jiným archivním fondům četnických stanic a stanic SNB a přehodnoceny evidenční jednotky. Toto rozčlenění delimitovaného materiálu proběhlo až v roce 2017, proto je přírůstek archivního fondu Četnická stanice Kout na Šumavě evidován pod číslem 44/2017 a uvádí 10 podacích protokolů a čtyři repertáře.

Státní oblastní archiv v Plzni převzal archiválie k uložení do archivního souboru Fondy Veřejné bezpečnosti z bývalého kraje Plzeň ve dvou přejímkách, a sice 11. března 1960, č. přírůstku 17-20/1960, a 7. října 1961, č. přírůstku 7-42/1961.

Z písemností vzniklých z činnosti četnické stanice v Koutě na Šumavě se dochovaly pouze registraturní pomůcky.

III. Archivní charakteristika archivního fondu

Archivní fond Četnická stanice Kout na Šumavě obsahuje archiválie pocházející z let 1934–1945.

Archivní fond tvoří pouze registraturní pomůcky od roku 1934, ty se dělí na důvěrné podací protokoly a obyčejné podací protokoly. Podací protokoly jsou v obou řadách seřazeny chronologicky a po nejmladším podacím protokolu následují repertáře rovněž v chronologickém pořadí. Registraturní pomůcky, jež zahrnují částečně období působnosti četnické stanice, ale jejichž vedení bylo ukončeno již za existence stanice SNB, jsou uloženy v archivním fondu Sbor národní bezpečnosti - stanice Kout na Šumavě (EL NAD 1962). Tyto jsou kurzívou uvedeny v inventárním seznamu archivní pomůcky Četnická stanice Kout na Šumavě.

V podacím protokolu inv. č. 10 nenavazují (zřejmě omylem) čísla jednací na předchozí podací protokol, na tento případ je v inventárním seznamu upozorněno vykřičníkem v závorce (!).

Po formální stránce je inventář zpracován podle metodického pokynu ředitele SOA v Plzni pro zpracování archiválií a tvorbu archivních pomůcek č. j. SOAP/006–0767/2010 a jeho dodatku č. j. SOAP/006–1300/2014 a dále podle metodického návodu č. 1/2013 odboru archivní správy a spisové služby ministerstva vnitra č. j. MV–46913/AS–1/AS–2013.

Během pořádání nebyly vyřazeny žádné archiválie. Jazykem archiválií je čeština a v zápisech vedených po 1. červenci 1942 němčina. Některé archiválie jsou poškozené (inv. č. 3 potrháný hřbet, inv. č. 5 bez desek, inv. č. 6 utržené desky, blok roztržen na několik částí, inv. č. 13 utržené desky).

IV. Stručný rozbor obsahu archivního fondu

Archiválie inventarizovaného archivního fondu pocházejí z činnosti četnické stanice v Koutě na Šumavě. Dochovaly se pouze registraturní pomůcky, jejichž výpovědní hodnota je limitována účelem, který jako takové plnily. Údaje v nich zapsané nemohou poskytnout celistvý obraz činnosti četnické stanice, a proto pro sestavení historie jejího působení je třeba prostudovat i další archivní materiál. Např. archivní fond Okresní úřad Domažlice I, který obsahuje informace k organizačním záležitostem, hlášení stanic či zprávy o jejich činnosti. Z archivních fondů uložených v jiných archivech lze doporučit zejména archivní fondy Zemské četnické velitelství Praha (Národní archiv) a Krajská správa Sboru národní bezpečnosti Plzeň (Archiv bezpečnostních složek).

V. Záznam o uspořádání archivního fondu a sestavení archivní pomůcky

Ve Státním okresním archivu Domažlice se sídlem v Horšovském Týně archivní fond Četnická stanice Kout na Šumavě uspořádala a archivní pomůcku zpracovala Mgr. Radka Kinkorová.

V Horšovském Týně dne 30. listopadu 2018

Mgr. Radka Kinkorová

Seznam použitých pramenů a literatury

Prameny

Prameny archivní

Státní okresní archiv Domažlice se sídlem v Horšovském Týně (dále jen SOkA Domažlice), fond *Okresní úřad Domažlice I* (EL NAD 592).

SOkA Domažlice, fond *Okresní národní výbor Domažlice* (EL NAD 73).

Prameny tištěné

Statistický lexikon obcí v zemi české. Praha : Orbis, 1934.

Literatura

JANÁK, Jan – HLEDÍKOVÁ, Zdeňka – DOBEŠ, Jan. *Dějiny správy v českých zemích od počátku státu po současnost*. Praha : Nakladatelství Lidové noviny, 2005.

KINKOROVÁ, Radka. *Jménem zákona! Četnictvo na Domažlicku v letech 1850-1918*. Západočeské archivy IX, 2018. Státní oblastní archiv v Plzni 2018, s. 62–76.

KVAPILOVÁ, Iva. Přehled organizačního vývoje Sboru národní bezpečnosti v letech 1945 – 1950 se zaměřením na veřejně bezpečnostní (resp. pořádkovou a kriminální) složku. *Internetová verze Sborníku AMV 1/2003*.

MACEK, Pavel – UHLÍŘ, Lubomír. *Dějiny policie a četnictva I. : habsburská monarchie (1526–1918)*. Praha : Themis, 1997.

MACEK, Pavel – UHLÍŘ, Lubomír. *Dějiny policie a četnictva II. : Československá republika (1918–1939)*. Praha : Police history, 1999.

MACEK, Pavel – UHLÍŘ, Lubomír. *Dějiny policie a četnictva III. : Protektorát Čechy a Morava a Slovenský štát (1939–1945)*. Praha : Police history, 2001.

MÁLEK, Jan. *Vývoj, historie a činnost četnictva v Československu v letech 1918–1945 na příkladu Četnické stanice Zlín a Okresního četnického velitelství Zlín* [tiskem nepublikovaná diplomová práce]. Olomouc : Právnická fakulta Univerzity Palackého, 2014.

Výbor zákonů a nařízení Republiky Československé k potřebě četnictva úřadů politických (upravili Josef Mrhálek a Josef Hoffmann). Praha : Nákladem Státní tiskárny, 1933.

Příloha: Seznam použitých zkratk

AF	archivní fond
AP	archivní pomůcka
AS	archivní správa
c. k.	císařský a královský
EL NAD	evidenční list Národního archivního dědictví
evid. jedn.	evidenční jednotka
inv. č.	inventární číslo
MV	ministerstvo vnitra
OÚ	okresní úřad
ppr	podací protokol
rep	repertář
ř. z.	říšský zákoník
Sb.	Sbírka zákonů
Sb. z. a n.	Sbírka zákonů a nařízení
SNB	Sbor národní bezpečnosti
SOAP	Státní oblastní archiv v Plzni
SOkA	státní okresní archiv

Inventární seznam

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Evid. jedn. č.
---------	-------	---------------	----------------

I. Registraturní pomůcky

Důvěrné podací protokoly

1	Podací protokol důvěrný 7. 1. 1939–3. 11. 1940; čj. 1/39–600/40	1939–1940	ppr 1
	<i>Podací protokol důvěrný</i> 3. 11. 1940–18. 2. 1946; čj. 601/40–60/46	1940–1946 <i>uloženo v AF Sbor národní bezpečnosti stanice Kout na Šumavě</i>	
2	Repertář k podacímu protokolu důvěrnému	1939–1941	rep 1

Obyčejné podací protokoly

3	Podací protokol obyčejný 22. 11. 1934–4. 9. 1935; čj. 981/34–860/35	1934–1935	ppr 2
4	Podací protokol obyčejný 7. 9. 1935–31. 12. 1935; čj. 861/35–1225/35	1935	ppr 3
5	Podací protokol obyčejný 1. 1. 1936–31. 12. 1936; čj. 1/36–1067/36	1936	ppr 4
6	Podací protokol obyčejný 4. 5. 1938–10. 9. 1938; čj. 1961/38–4100/38	1938	ppr 5
7	Podací protokol obyčejný 1. 1. 1940–4. 12. 1940; čj. 1/40–2010/40	1940	ppr 6
8	Podací protokol obyčejný 4. 12. 1940–25. 9. 1941; čj. 2011/40–1760/41	1940–1941	ppr 7
9	Podací protokol obyčejný 25. 9. 1941–25. 12. 1942; čj. 1761/41–1691/42	1941–1942	ppr 8
10	Podací protokol obyčejný 25. 12. 1942–31. 12. 1943; čj. 2701(!)/42–2059/43	1942–1943	ppr 9

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Evid. jedn. č.
11	Podací protokol obyčejný 1. 1. 1944–31. 12. 1944; čj. 1/44–1997/44	1944	ppr 10
12	Repertář k podacímu protokolu obyčejnému	1938–1941	rep 2
13	Repertář k podacímu protokolu obyčejnému	1942–1943	rep 3
14	Repertář k podacímu protokolu obyčejnému	1944–1945	rep 4

Název archivní pomůcky:	Četnická stanice Kout na Šumavě
Značka archivního fondu:	ČS Kout n. Š.
Časové rozmezí:	1934–1945
Počet evidenčních jednotek:	14 (10 podacích protokolů, 4 repertáře)
Počet inventárních jednotek:	14
Rozsah v bm:	0,25
Stav ke dni:	30. 11. 2018
Zpracovatel archivního fondu:	Mgr. Radka Kinkorová
Zpracovatel archivní pomůcky:	Mgr. Radka Kinkorová
Počet stran:	12
Počet exemplářů:	4
Schválil:	Mgr. Radka Kinkorová dne 30. 11. 2018 čj. SOAP/010-0747/2018